

متن کامل مصاحبه عبدالکریم خرم رئیس دفتر ریاست جمهوری اسلامی افغانستان با تلویزیون یک

۲۶ سرطان ۱۳۹۲

سؤال: قبل از گشایش دفتر قطر گفته میشود که بارک اوباما نامه ای به رئیس جمهور افغانستان فرستاد و بعد از اینکه دفتر ایجاد شد، آقای فیضی گفت که نامه مخالف تعهدات یا در تضاد با تضمین های که در این نامه صورت گرفته بود، دفتر قطر ایجاد شد، جزئیات چه بود و تضاد ها در برابر این تعهدات چیست؟

جواب: بسم الله الرحمن الرحيم.

مسأله گشایش دفتر قطر حد اقل از کم و بیش دو سال به این طرف به شکل علنی در آجندای کار ایالات متحده امریکا و افغانستان قرار گرفت، رفت و آمد های زیاد شد و مذاکرات و مجلس های زیاد بالای آن صورت گرفت، البته در اول برای افغانستان قضیه که دفتر برای طالبان در آنجا ایجاد شود، نبود اما بخاطر پروسه صلح افغانستان این موضوع را حکومت افغانستان پذیرفت، در اول قرار این بود که یک تفاهمنامه بین دولت قطر و افغانستان امضا شود و در آن چگونگی فعالیت این دفتر مشخص شود، بعداً اگر در روشنی از این تفاهمنامه کدام سند دیگری بین طالبان و دولت قطر امضا میشود البته در یک چوکات و روشنایی این تفاهمنامه خواهد بود، زمانیکه نماینده خاص ایالات متحده امریکا چند ماه پیش به افغانستان آمد و در آنجا از اعلامیه طالب ها و از تفاهمنامه در اینجا ذکر کرد که پیش شرط های گشایش دفتر قطر بود، در آنجا این موضوع را گفت که دولت قطر با طالب ها یک تفاهمنامه را امضا می کند که البته دولت افغانستان به او عکس العمل نشان داد، دلایل خود را ارائه کرد که این درست نیست و مخالف چیز است که قبلاً ما در این مورد حرف زده بودیم.

بالاخره تلفون وزیر خارجه امریکا شد، بالاخره تلفون رئیس جمهور امریکا شد، توافق به این شد که دولت قطر یک نامه به دولت امریکا میدهد و دولت امریکا یک نامه به دولت افغانستان میدهد که البته از جانب رئیس جمهور امریکا به رئیس جمهور افغانستان می باشد و در او تمام موارد ذکر میشود که این دفتر چه حیثیت را خواهد داشت، به چه ترتیب خواهد بود، چطور فعالیت خواهد کرد، این نامه بالاخره از جانب ایالات متحده امریکا به افغانستان رسید، امضا نشده بود، یک اشاره شده بود به نامه ای که قطر به امریکا فرستاده بود، در آنجا ما گفتیم که ما نامه قطر را به امریکا ندیدیم، اشاره ای که در این نامه شده برای ما قابل قبول نیست بخاطر از اینکه او نامه ما را ندیدیم که در او چه ذکر شده بود، وقتیکه او را ما ندیده بودیم بالای او ما اتکا کرده نمیتوانستیم، رئیس جمهور افغانستان به رئیس جمهور امریکا یک مکتوب نوشت و در او گفت ای که نامه که قطر برای شما نوشته کرده برای ما الزام آور نیست، صرف تعهداتی که شما در این نامه کردید بدون از این یک جمله آن برای ما قابل قبول است، بخاطر اینکه ضمانت هایی را که ما میخواستیم در آن ذکر شده، آنها این موضوع را از آن کشیدند و خط به امضای رئیس جمهور امریکا به رئیس جمهور افغانستان رسید، چیزهای عمده و مهم که ارتباط با گشایش این دفتر میگرفت در او ذکر شده بود او این بود که این دفتر حیثیت سفارت نخواهد داشت، نماینده گی از امارت را نخواهد کرد و بخاطر اهداف دیگر، جمع آوری پول و اهداف غیر از گفتگو و به مسایل جنگی و از این ها از او استفاده نخواهد شد اما زمانیکه دفتر افتتاح شد در دوحه ما دیدیم که بیرق امارت طالب ها با لوحه امارت طالب ها در آنجا بلند شد و لوحه در آنجا نصب شد به همین خاطر این خلاف همان تعهدات بود و ما در آن عکس العمل نشان دادیم و مخالفت کردیم.

سؤال: برافراشتن بیرق و لوحه امارت اسلامی را شما به نحوی به رسمیت شناختن بین المللی طالب ها تعبیر کردید، حکومت افغانستان، کی میخواست تا طالب ها یک حکومت سایه در برابر جمهوری اسلامی افغانستان ایجاد شود، امریکا، پاکستان یا قطر؟

جواب: ما از مدتی میشود که در مورد بعضی جریان ها شکوک داریم این شک های ما از ماه جنوری سال جاری میلادی زیاد تر شد، اگر شما تعقیب کرده باشید که یقیناً تعقیب کردید، کمتر از دو سال میشود یا بیشتر از دو سال این آوازه ها است که یک پلان موجود است که برای طالب ها کنترل بعضی از ولایات افغانستان داده شود، دادن کنترل بعضی از ولایات به طالب ها به صورت اتوماتیک و دفعتاً عکس العمل بخشی دیگری را در افغانستان به وجود میآورد که آنها با طالب ها جنگیده اند که آنها با طالب ها مشکل دارند و این باعث این میشود که یک حرکت مشابه دیگر در یک بخش دیگر افغانستان به وجود بیاید این را ما ارتباط میدهیم البته با جریاناتی که به سطح جهان جریان دارد،

خصوصاً در شرق میانه در منطقه ما که او عبارت از یا به شکل رسمی تکه و پارچه شدن دولت هاست، تجزیه شدن دولت هاست و یا به شکل دیفاکتو یعنی اعلام نشده اما عملاً آنها تکه و پارچه شده اند.

سؤال: شما یک چهره نزدیک برای رئیس جمهور افغانستان هستید، ایجاد دفتر قطر را رئیس جمهور یک توطئه دانست، این توطئه بالای افغانستان از جانب کی روان است که به پاسخ پیشتر شما بر میگردد مردم افغانستان میخواهند بدانند، پاکستان واقعاً بازی می کند یا ایالات متحده امریکا با مردم افغانستان؟

جواب: گشایش دفتر قطر به شکلی که شد، توطئه بود و این توطئه را افغانستان خنثی کرد و این توطئه هم بخاطر پارچه و تکه ساختن افغانستان بود، طالب ها پشتیبانی اصلی از این ها از جانب پاکستان است من که برای شما گفتم که ما تشویش ها داریم و خصوصاً از ماه جنوری به این طرف این زیادتر و شدیدتر شده نزدیکی امریکا با پاکستان است و در مسایلی، خصوصاً در مسایل مربوط به افغانستان تمام اینها و مکتوبی که من برای شما ذکر کردم من صد فیصد گفته نمی توانم اما خود تان استنباط کرده میتوانید که از همین کشور های دخیل یکی حتماً در عقب این توطئه است.

سؤال: طرح فدرالی ساختن افغانستان و دادن برخی از ولایات جنوب افغانستان به طالبان پس تنها از آدرس پاکستان صورت نگرفته، از این پروسه قدرت های جهان خصوصاً ایالات متحده امریکا حمایت می کند؟

جواب: در ملاقاتی که با نماینده خاص ایالات متحده امریکا بود و پیش از افتتاح دفتر قطر و موضوع همین موافقت نامه بین قطر و طالب ها و اعلامیه طالب ها در آن مطرح شد، در آنجا رئیس جمهور افغانستان واضح گفت اگر ما تلاشی را بعد از افتتاح دفتر قطر تلاشی را مبنی بر این ببینیم که کنترل بعضی از ولسوالی ها یا بعضی از ولایات به طالب ها داده میشود این را ما توطئه خارجی دانسته و علیه آن اقدام می کنیم، زمانیکه برخلاف تمام این تعهدات دفتر افتتاح میشود در قطر و در آنجا هویت نماینده گی از یک نظامیکه در گذشته در افغانستان بوده و فعلاً هم افرادش میجنگد در اینجا داده میشود، اگر عکس العمل شدید دولت افغانستان نمی بود این آهسته آهسته قسمی میشد که جمهوری اسلامی افغانستان مرکزش اینجا در کابل، امارت اسلامی افغانستان در یک جای دیگر، خصوصاً اگر بعضی ولایت ها به دست شان سقوط میکرد و دفعتاً در بعضی نقاط دیگر افغانستان کسان دیگری به مخالفت از این سر بالا میکردند و در آنجا یک چیز دیگری اعلان میشد که این خود به خود افغانستان را حد اقل به ملوک الطوائفی برده و به یک مملکتی تبدیل می ساختند که اگر ما تجزیه نگوئیم به یک مملکتی تبدیل می ساختند که مرکز ضعیف با جا های مختلف که توسط قوت های مختلف اداره میشد.

سؤال: آنچه که در قطر صورت گرفت ایجاد دفتر قطر و گشایش نماینده گی بنام امارت اسلامی ولوحه امارت اسلامی توسط یک مثلث گرفت که سه ضلع دارد، قطر مرکز اصلی، ایالات متحده امریکا و پاکستان پس شما این توطئه را از جانب همین سه کشور می بینید درست؟

جواب: کسانیکه در صحنه دخیل هستند همین ها هستند.

سؤال: رئیس جمهور افغانستان بار بار از تماس ها با طالب ها صحبت میکرد اما آنچه فرایند اعلامیه طالبان در قطر بود دیده شده که بکلی طالب ها حکومت افغانستان را جمهوری اسلامی افغانستان را نادیده گرفتند، دلیل نادیده گرفتن طالبان حکومت افغانستان را به باور شما چه است؟

جواب: یکی از موارد دیگر هم موارد اختلافی بود، چی در مذاکرات قبلی، چی در مذاکرات اخیر که در بروکسل بین ما و امریکایی ها و پاکستانی ها انجام شد همین مسأله بود که اصرار ما این بود که لویه جرگه در افغانستان دایر شد و از آن لویه جرگه شورای عالی صلح بر آمد و شورای عالی صلح از طرف دولت افغانستان ونظامی که در اینجا موجود است بحیث موسسه بی است که مذاکرات صلح و پروسه صلح را به پیش میبرد، اصرار ما به این بود که طالب ها مذاکره بکنند با شورای عالی صلح و برای ما گفته میشد، با کسی که ما مذاکره میکردیم که عبارت از پاکستانی ها بود و امریکایی ها بود که آنها شاید این را قبول نکنند و شاید بگویند که با همه افغانها مذاکره می کنند.

من یک کمی به عقب میروم و به کنفرانس پاریس و شانتهی که در آنجا فکر می کنم دوبارگردهمایی های شد که از طرف دولت فرانسه تنظیم شد و بعضی افغانها در آن اشترک کردند، برای بار بعدی اش ما از این جلو گیری کردیم و جلوگیری ما هم به خاطر همین دلیل بود که ما آهسته آهسته این را احساس میکردیم که اینطور یک تلاش صورت می گیرد که در مذاکرات طالب ها به حیث نماینده پشتونها و کسانی دیگر به حیث اقوام دیگر اشتراک بکنند، ما این را باز هم مثل همین چیزی که در قطر صورت گرفت این را یک نوع پیش زمینه برای پارچه ساختن افغانستان میدانستیم به خاطر این چیزی که اصراری که ما می کنیم که طالب ها مذاکره با شورای عالی صلح بکنند چند دلیل است: یکی اینکه ما در این ده دوازده سال نظام ساختیم و این نظام از آرای مردم افغانستان بوجود آمد، یعنی ما دوباره به عقب نمیرویم، ما نظام ساختیم این یک مسئله، مسئله دوم این است که طالب ها اگر میگویند که با افغانها صحبت می کنیم، با ۳۰ میلیون افغان که صحبت نمی شود، برای این یک میکانیزم بکار است، این میکانیزم به دودسته تقسیم میشود، یا این که با گروه ها مذاکره می کنند که متأسفانه این گروه ها باز هم شکل قومی را دارد و یا اینکه با اقوام مذاکره می کنند، باز

نتیجه آن این میشود که یکی نماینده گی از یک قوم و کسی نمایندگی از دیگر قوم، همین زمینه پارچه شدن افغانستان است و چیزیکه ما در شرق میانه می بینیم که هر روز در حال واقع شدن است، این تشویش ما را چند برابر زیادتر میسازد که شاید همان پروژه که در آنجا جریان دارد آهسته آهسته میاید طرف افغانستان، شاید باز جا های دیگر، شاید به آسیای مرکزی، بالاخره سرایت میکند.

سؤال: پس نتیجه این است که طالب ها هم به عنوان وسایلی هستند یا ابزار ها در دست پاکستان، ایالات متحده امریکا و سایر بازیگران و اگر قرار باشد سناریوی تجزیه افغانستان مطرح شود ابزار اصلی که میتواند این طرح را عملی کند طالب ها است؟

جواب: شما اگر در بیانات رئیس صاحب جمهور شنیده باشید که گفتند که صلح آرزوی ماست اما ما نمیخواهیم که این آرزوی پاک ما وسیله اهداف شوم دیگر ها قرار بگیرد، درست اشاره به همین مساله بود، چیزی جدیدی را که من به شما بگویم که طالبان میگویند میرویم به سوریه و در سوریه به ضد رژیم شیعه بشار الاسد جهاد می کنیم، آنها در طول سالها سنی ها را کشتند در افغانستان و حالا میروند آنجا شیعه ها را می کشتند، در اینجا بنام مبارزه با امریکایی ها اطفال را کشتند، در آنجا میروند با جنگجویانی همکاری می کنند که از حمایت امریکا برخوردار هستند آیا این یک گروهی است که در هر جا جنگ می کند بخاطر بعضی از اهداف، اهداف بزرگ و به همین ترتیب رئیس صاحب بار ها این پیام را برای از این ها فرستاده که این طالب های که وطن دوست هستند، افغان هستند آنها را متوجه باشند که در توطنه آنها داخل نشوند که بالاخره نتیجه اش پارچه شدن افغانستان باشد.

سؤال: رئیس صاحب جمهور در یکی از آخرین سخنرانی هایش گفت که طالب ها با تباری با خارجی ها که ایالات امریکا و پاکستان باشد مردم افغانستان را به شهادت میرساند هر روز این را اگر نتیجه گیری کنیم یافته های شما به همان گونه است که طالب ها افزاری است که جنگ و آنچه که جنایت که در ده سال جنگ در افغانستان شده است این به هدایت یا حد اقل با رهبری یا تمامی قدرت های بزرگ ایالات متحده امریکا، پاکستان و سایر بازیگران صورت گرفته؟

جواب: چیزی را که من گفته میتوانم بر داشت خود من این است که در افغانستان حد اقل برای یک دهه ضرورت به این بود که جنگ موجود باشد و به همین شکل موجود باشد، این جنگ را باید یک کسی میکرد و این جنگ را طالب ها میکرد و این جنگ در صورتی ادامه پیدا می کند که تضاد باشد، عقده ها باشد و مخالفت ها باشد، وقتیکه ما بسیار اصرار میکردیم که عملیات های شبانه، بمباری های قریه جات و زندانی ساختن مردم بیگناه نشود، یکی این بود که مراکز تروریسم در دیگر جاه بود و مردم افغانستان رنجانده میشد و به مشکلات روبرو بود بخاطر یک چیزی که مرکز اش در یک جای دیگر است، یکی این و دیگر اینکه بعضی از این کار ها به خاطر این میشد که یک تعداد مردم افغانستان را تیله کنند به طرفی که باید دشمن شود، دشمن شود و سلاح بگیرد و جنگ بکند به خاطر از این که ضرورت به این جنگ بود، بالاخره طالبان همین کار را کردند وقتیکه رئیس جمهور میگوید که اینها نه بخاطر افغانستان بلکه بخاطر اهداف دیگر اینجا جنگ را جاری نگه می کنند و وسیله میشدند که برای این که قوای خارجی در افغانستان باشد نه بخاطر کشیدن این ها، بلکه بخاطر ماندن اینها در عمل کار می کنند، پس همین چیزیکه شما گفتید، همین مساله است.

سؤال: ایالات متحده امریکا کلانترین کمک کننده حکومت افغانستان است در یک دهه گذشته، چرا میخواهند شما به حاشیه بروید، چرا چنین بازی را میخواهند با شما بکنند، متن اصلی مشکل در کجا است و در این، علت چیست؟
جواب: یک مساله این است که از روز اول ما گفتیم و باز میگویم که روشی را که امریکا در چیزی که جنگ علیه تروریسم خوانده میشود در افغانستان این روش صحیح نیست، اگر مبارزه واقعی با تروریسم میشود باید مبارزه در جایی شود که در آنجا تروریسم تقویه میشود، تمویل میشود، برایش فکر داده میشود، ایدیولوژی داده میشود و سلاح داده میشود، باید در آنجا ها جنگ صورت بگیرد نه در قریه های افغانستان، این یک روش غلط بود و با کسیکه باعث تقویه طالب ها میشود، باعث تقویه تروریست ها میشود، باید بالای او فشار آورده شود، باید جنگ با آنها شود از هر طریقی که استفاده میشود، باید جلو آنها گرفته شود از اول این مساله سؤال بر انگیز بوده غلط بوده و نتیجه معکوس داشته، قسمی که ما و شما شاهد آن هستیم.

سؤال: آنچه که از صحبت های شما مطرح میشود این است که یک تنش بسیار شدید میان دیدگاه های شما حکومت افغانستان و آنچه که ایالات متحده امریکا در ده سال گذشته در افغانستان انجام داده وجود دارد دلایل چیست؟
جواب: دلایل همین روش است، دلایل روش مبارزه علیه تروریسم، دلایل عدم وضاحت در موضعگیری ایالات متحده امریکا در رابطه با پاکستان است، دلایل در نحوه باز سازی و تقویت اقتصادی افغانستان است در تمام این ها ما اختلاف داشتیم اختلاف نظر خود را بیان کردیم در مطبوعات یک بخشی کوچک اش را بیان کردیم و بدور از مطبوعات همه اش را بیان کردیم .

سؤال: پس آنچه یک صفحه تازه بعد از ۲۰۰۱ در رابطه کابل و واشنگتن به وجود آمد تا امروز یک رابطه ناکام بوده است، درست؟

جواب: جنبه های مثبت، بخش های کامیاب هم داشته اما در مجموع و در بخشی که بسیار مهم است که عبارت از امنیت مردم افغانستان است این ناکام بوده .

سؤال: جنبه های ناکام بیشتر از کامیاب بوده است، درست؟

جواب: بخش های اساسی ناکام بوده در بخش اقتصادی مشکلات زیاد بوده بین دیدگاه های ما، ما مثلاً طرف دار این بودیم که در افغانستان بالای پروژه های زیر بنایی کار شود تا که افغانستان را به طرف خود کفایی ببرد متأسفانه این کار نشد و همینطور چیزی که بسیار عمده بود که امنیت مردم افغانستان بود متأسفانه به این اختلاف نظر موجود بوده و روشی که در پیش گرفته شده بود، نتایج معکوس داشته و باعث درد و آلام مردم افغانستان شده است.

سؤال: داکتر صاحب سپنتا در آخرین دیدارش از ولسی جرگه در جلسه سری گفت که چیزی بنام صلح در افغانستان وجود ندارد، شما فکر می کنید که پروسه صلح تا به امروز یک پروسه ناکام بوده است؟

جواب: اول پروسه صلح ما منحصر به دفتر قطر نیست. ما روابط غیر از آن هم داریم و به جز از شورای عالی صلح تا زمانی که موجود است و فعالیت دارد و روابط خود را دارد ما این را گفته نمی توانیم که پروسه صلح موجود نیست و طالب هایی هم موجود هستند، طالب هایی که وطن دوست هستند، حتی این ها ما را هشدار دادند ما را احوال دادند از توطئه ای که در عقب چیزیکه اخیراً میگذشت در قطر بعد از آن اینها ما را با خبر ساختند که اینطور مسایل در جریان است و شما آگاه باشید و در جریان باشید، بنابر این من اینطور گفته نمیتوانم که پروسه صلح موجود نیست و تلاش صلح موجود نیست، به این ترتیب من نمی توانم بگویم .

سؤال: تفاوت بین طالبان ابزار پاکستان و امریکا و قدرت های بزرگ دیگر و طالبان وطن دوست در چی است؟

جواب: طالبان وطن دوست کسانی هستند که در نتیجه اذیت و آزار چه خود ما افغانها و عمدتاً خارجی ها مجبور شدند خانه خود را ترک کنند و سلاح بگیرند، من این را برای شما از قول کسی که از زندان بگرام آزاد شده بود من این را برای شما گفته میتوانم که بخشی زیادی از زندان بگرام که به دست افغانها نبود که امروز است، حیثیت یک فابریکه طالب سازی را داشت، کاریکه در آنجا میشد به شکل که مردم بیگناه آورده میشد و زندانی میشد و شکنجه و آزار میشد آن راستی هم همین حیثیت را داشت که او باید طالب تولید بکند، یک تعداد مردم به این ترتیب است، آنها کسانی هستند که میخواهند برای وطن خود کار بکنند در وطن خود زنده گی بکنند، اما مجبور ساخته شدند.

سؤال: ملا غنی برادر، ملا محمد عمر، آغا جان معتصم و این ملا صاحب های دیگر که تازه به قطر رفتند اینها از جمع ملا هایی هستند که طالبان وطن دوست هستند؟

جواب: تا جائیکه حتی از قطر هم صدا هایی به ما رسیده که ما مخالف این هستیم که با دولت افغانستان مذاکره نشود، ما می خواهیم که با حکومت افغانستان مذاکره شود و این ملا برادر که شما گفتید واضح است که او میخواست که این بد بختی ها در افغانستان خاتمه پیدا بکند و سزای همین کار خود را می بیند که در زندان افتاده، بعضی ها در همین زندان های پاکستان به شهادت رسیدند و بعضی کسانی دیگر هم هستند و بعضی به اشکال بسیار فجیعی کشته شدند در آنجا به خاطر اینکه در اینجا تماس ها داشتند میخواستند جنگ خاتمه پیدا کند و کسانی که این را نمی خواهند همان کسانی هستند که به خاطر خارجی کار می کنند.

سؤال: پس ملا عمر و معتصم آغا جان از جمع ملا هایی که به نماینده گی از طالبان به قطر هستند؟

جواب: معتصم آغا جان هم راه خود را روشن ساخته و عملاً گفته که مخالف انتحار و طرف دار صلح است، او صف خود را معلوم کرده، ملا محمد عمر آخند بار ها قسمیکه رئیس جمهور ما گفته باید صدای خود را بکشد، متأسفانه کسانی که این کار ها را می کند بنام او می کند، اگر این خلاف از این است باید او صدای خود را بکشد.

سؤال: اما اعلامیه ملا های که در قطر از آدرس طالب ها رفتند نشان داد که هیچ ارجی به شما قایل نیستند باز چطور آقای خرم به باور شما وطن دوست هستند با شما غیر رسمی تماس میگیرند که ما می خواهیم صلح بکنیم با حکومت افغانستان؟

جواب: بسیار غیر رسمی هم نیست ملا متصم آغا جان شما طوریکه میبینید او رسمی است کارش و علنی است، بعضی ها در کابل هستند و بعضی ها بخاطر این در زندان های خارجی روز و شب را سپری می کنند، بسیار مخفی هم نیست و غیر رسمی هم نیست اما چون در این یک توطئه دست خارجی بسیار حاکم است هر نوع تلاش که در این راستا میشود بسیار سخت سر کوب میشود و از این باید ملت افغانستان با خبر باشد.

سؤال: برمیگردیم به موضوع دوم که موافقت نامه امنیتی میان افغانستان و ایالات متحده امریکا است رئیس جمهور افغانستان در دیداری که با سناتوران امریکا داشت، سناتور مکین، از شرایط بسیار مشخص صحبت کرد، تا حال خرم صاحب کلی صحبت شده، جزئیات این شرایط افغانستان چی است؟

جواب: شرایط ما هم واضح است هم زیاد نیست و هم به صورت قطعی نهایی هم نشده چرا که این سند نهایی نشده، شرایط ما این است که امریکا وقتیکه قرار داد امنیتی را با افغانستان میخواد امضا بکند و از افغانستان پایگاه میخواد افغانستان در مقابل آن قیمت گزاف را می پردازد، امریکا باید چند کار را بکند، یکی این که صلح و امنیت و ثبات را در افغانستان تضمین بکند، برای افغان ها چه تفاوت می کند در صورتیکه کشته میشوند که با امریکا این قرارداد را کرده باشند یا نکرده باشند، در صورت که هر روز بم منفجر شود، در صورتی که هر روز حملات انتحاری شود، در صورتیکه افغانها آواره باشند و زنده گی آرام نداشته باشند، این قرارداد با آنها اگر باشد یا نباشد چی تفاوت می کند، چرا باید این کار را بکنند و بر علاوه این که در منطقه هم دشمنی های زیاد را هم کمایی می کنند این یک مسئله، موضوع دوم این است که اردوی افغانستان تجهیز شود به یک اردوی واقعی از نقطه نظر مورال این ها را نمی گویم، از نقطه نظر تجهیزات به یک اردوی واقعی تبدیل شود چیزی که تا امروز با افغانستان شده که مثلاً بیست بال طیاره سی بیست و هفت (C-27) به افغانستان داده شده که شانزده بال آن در میدان هوایی کابل فعلاً ایستاده است و یکی آن پرواز نمی کند، دوازده سال گذشته از این مرحله، این تجهیز واقعی اردوی افغانستان نیست این کار شود و اقتصاد افغانستان به صورت واقعی اش تقویت شود تا که افغانستان به طرف خود کفایی برود ما طرف دار این هستیم که بند برق به ما ساخته شود نه این که برق وارداتی سرش کار شود ویا اینکه جنراتور های کلان کلان با مصرف بسیار زیاد تیل نصب شود و به یک شهر برق داده شود این هم اختلاف ما بوده بنا بر این حد اقل این سه چیز بسیار عمده است که در صدر همه اش مسئله امنیت، ثبات و آرامی برای مردم افغانستان است.

سؤال: امنیت بر میگردد به بحث صلح در افغانستان شما همچنان که بیشتر یاد کردید پروسه صلح تا به امروز ناکام بوده کامیابی های خود را داشت اما ناکامی هایش به مراتب بیشتر بوده امروز شما آن را به یک توطئه تبدیل کردید، در کنار تجهیز نیروهای امنیتی افغانستان نمونه بارزش را شما دادید و بحث اقتصاد افغانستان هم یعنی اقتصاد مافیایی که هنوز سیستم اش معلوم نیست ودر بازار مارکیت هم، شما وضعیت اش را شما بهتر می فهمید پس نتیجه اگر بگیریم هنوز بسیار زمان یا فرصت وجود دارد تا اینکه امریکا برای افغانستان کمک بکند تا این سند امضا شود، درست؟

جواب: ما اینطور فکر می کنیم که این درتوان ایالات متحده امریکا است. اگر پاکستان تربیت گاه این مصیبت است که برای افغانستان ساخته شده وصادر شده می رود به افغانستان، باید جلو این گرفته شود به همین خاطر من بیشتر گفتم که امریکا باید وضاحت بیارد در مورد روابط اش با پاکستان با قربانی تروریزم که ما هستیم و با حامی تروریزم که احتمالاً در آنجاست، به یک نظر نبیند، این ها را یک چیز نداند .

سؤال: احتمالاً در پاکستان است یا دقیقاً؟

جواب : دقیقاً، در حالیکه بر خلاف، ما اسنادی هم در دست داریم که همکاری نزدیک امریکا با پاکستان در رابطه با افغانستان را نشان میدهد.

سؤال: این همکاری چیست در اصل توطیه ای است که افغانستان را تجزیه کند؟

جواب: در مسایل جریانات افغانستان از مسایل پروسه صلح گرفته تا انتخابات و تمام مسایل و ما به ایالات متحده امریکا این اسناد را دادیم این یک مسأله، اگر مشکل در پاکستان است پس باید ایالات متحده امریکا فشار را بالای آن بیاورد که جلو آن گرفته شود، در سال ۲۰۰۱ توانستند که این کار بکنند، در سالهای ۲۰۱۲م و ۲۰۱۳م چرا نمی توانند که این کار بکنند، این یک مسأله، مسأله دوم این است که اگر امریکا ازین عاجز است که بالای پاکستان این فشار را بیاورند، پس اگر ما این قرارداد را با آنها امضا بکنیم چه درد ما را دوا میکند؟ و تمام این مسایل است که به ما نشان میدهد که خود امریکا این توانایی را دارد یا که توسط پاکستان در افغانستان جنگ را ختم بکند، بخاطر این ما این مساله را میخوایم یعنی ما هوایی این گپ را نمی گوئیم.

سؤال: بعد از کنفرانس ویدویی بارک اوباما که با رییس جمهور افغانستان داشت یک امیدواری کرده که تا سه ماه آینده این قرارداد امضا شود، اما شرایط افغانستان طوریکه شما بیان کردید نیاز به چند سالی دارند، پس این زمانبندی که از جانب ایالات متحده امریکا شده، عملی به باور حکومت افغانستان نیست، درست است؟

جواب: نه خیر ما میگوئیم که این امکان دارد به اساس چیزیکه من برای شما گفتم، من فکر میکنم قسمیکه پاکستانی ها برای ما در بروکسل گفتند که ما از نفوذ خود کار گرفته و طالبان را به میز مذاکره میآوریم، این توانایی را هم دارند، این کار را کرده میتوانند، البته این زمانبندی از طرف ایالات متحده امریکا نظر به دلایل که پیش خود شان است، صورت گرفته و چیزیکه برای ما مهم است البته شما میفهمید که این مذاکرات بر سر قرارداد امنیتی در حالت تعلیق

است و این زمانبندی چیزی نیست که ما را ملزم بسازد و به چیزیکه ما ملزم هستیم و برای ما مهم است، شرایط افغانستان است که هدف اصلی آن سالمیت افغانستان را تضمین کردن، وحدت افغانستان را تضمین کردن و منافع مردم افغانستان را تضمین کردن، بخاطری که این قرارداد چیزهای دارد که برای ما و شما نه حتی برای نسل های آینده ما اثرات بسیار بزرگ خود را دارد، و چیزهای دیگری است نه سند این نهایی شده و نه گفتگو بالای آن صورت گرفته اما چیزهای عمده این است که برای شما بگویم، ایساف و ناتو تا آخر ۲۰۱۴م هستند این به اساس همان ماموریت است که قبلاً تعیین شده و از ۲۰۰۱م به این طرف جریان دارد، حضور امریکا و متحدینش در افغانستان بعد از ۲۰۱۴م چیزی است که درین قرارداد امنیتی مطرح است، این قرارداد امنیتی از ۲۰۱۵ شروع میشود امضایش را حالا میکنیم اما این که در عمل پیاده میشود از جنوری ۲۰۱۵ پیاده میشود. مسأله پایگاهها باید در ضمیمه ۱ اول این قرارداد باشد، پایگاهها است اما چیزی بسیار زیادی دیگری هم همراه آن است و این قرارداد بسیار حیاتی برای افغانها و نسل های آینده آنها خواهد باشد، قسمیکه من در مورد پایگاهها گفتم تا حال اصرار آنها اینست که شما از ما بخواهید که ما اینجا بمانیم، پایگاهها که در آنجا شاید به نام پایگاه یاد هم نشود، چرا یک چیزی که است، چرا نامش را چیز دیگری بمانیم، بخاطر دوهدف از دیدگاه امریکاییها در نظر گرفته شده: یکی بخاطر تربیه قوای مسلح افغانستان و دیگر بخاطر مبارزه با تروریسم، مبارزه با تروریسم یک چیزی باید عرض بکنم که در ماه جنوری که ما به واشنگتن سفر داشتیم در آنجا جانب امریکایی ها به رییس جمهور ما گفتند که ما دیگر با طالبان جنگ نداریم و جنگ با آنها را جنگ به تروریسم نمیدانیم، خوب این من به قسمی یک چیزی گفتم، اما این پایگاهها بخاطر این دو هدف خواهد بود، آیا این پایگاهها با خود لشکر بعضی مسایل دیگر را با خود دارد آن عبارت است از مصونیت حقوقی در مسائلی که پیش میشود این را باخود دارد، مسایل محیط زیست را بخود دارد، مسایل که در آنجا ما بعضی وسایل و تجهیزات را ذخیره میسازیم که این ذخیره از چه است و به چه ترتیب است، مسأله رفت و آمد موترها، طیاره ها است که افغانها حق تقنیش وکنترول آن را نخواهد داشت، مسأله رفت و آمد نظامی ها و ملکی های شان است که ضرورت به ویزه ندارد با کارت هویت خود رفت و آمد کرده میتوانند، صرف بعضی قرار دادی های آنها که باید به آنها ویزه کثیرالمسافرت یک ساله داده شود و مسأله قرارداد هاست که نظر به قوانین خود آنها میشود یک لشکری بعضی مسایل درینجا است، تکس و مالیه است که باید نه پردازند، تمامی چیزهای است که همراهی این یکجا میاید و همه این ها برای افغانستان اثراتی دارد بر علاوه این که این قرارداد در منطقه برای ما اثرات میآورد در داخل در اینجا بسیاری از این مسایل برای ما عواقب دارد، البته بسیار جزئیات زیادش لازم نیست که من در اینجا بگویم این قرار داد تمامی این چیزها را در بر دارد.

سؤال: بعد از کنفرانس ویدیویی رییس جمهور افغانستان با بارک اوباما، اوباما به رسانه ها بین المللی گزارش کرده است از قول او که بارک اوباما سخت نا امید است و بالای گزینه صفر نیروهای شان در افغانستان غورو بررسی جدی میکند، دلیل نا امیدی چیست و چقدر شما نگران هستید از گزینه صفری کردن نیروهای امریکایی در افغانستان؟
جواب: ما طرفدار این هستیم که جهان در افغانستان باشد، بخاطر حل مشکلات ما باشد، مثلاً اگر قرار داد امنیتی هم با امریکا میداشته باشیم ما باید این اطمینان داشته باشیم که از جانب پاکستان بالای ما تجاوز صورت میگیرد، حمله میشود و این جا با کسیکه ما قرارداد استراتژی یک امضا کردیم، قرارداد امنیتی امضا کردیم اینها از ما دفاع میکند. قسمیکه میگوید که نزدیکترین متحد غیر ناتو، این حیثیت را باید ما داشته باشیم که به صورت اتوماتیک از ما دفاع صورت بگیرد، که البته این ضمانت برای ما نداده، ضمانت مسایل مالی را به ما نداده، ما میخواهیم که جهان درین جا باشد اما بخاطر بهبودی خود میخواهیم، این را نمی خواهیم که آنها در پایگاههای خود مصون باشد و بیرون از پایگاهها ناپسامانی باشد، هر مملکت که در دور بر ما است دستش آزاد باشد که تجاوز بکند، اردوی ما ساخته نشده باشد، از ما دفاع هم صورت نگیرد و افغانها در همان درد و رنج باشد و پایگاههای آنها کار های عادی خود را بکنند، به همان شرایطی که من پیشتر برای شما گفتم، به این ترتیب برای افغانها نه فایده میکند و نه قابل قبول است، در غیر از آن روابط، دوستی، قرارداد، قرار داد ها مختلفی که با کشورهای مختلف از همکاریهای درازمدت ما امضا کردیم که به همه آن پابند هستیم و همه آنها برای ما مهم است، بخاطری همین علتی که افغانستان یک دوره ای تجرید را گذشتانده، افغانستان مورد تاخت و تاز همسایه ها قرار گرفته، افغانها در تاریخ خود برای بار اول به خوشی این را قبول کردند که قوت های غربی در این جا تحت نام ایساف بیایند، بخاطریکه از این مصیبت ها ما را خلاص بکند ما حالا هم همین را میخواهیم اما نه اینکه خود اینها به چیزی دیگر تبدیل شود که باز ما راه فرار از آنها بخواهیم.

سؤال: قرار است شما لویه جرگه را برگزار کنید، جزئیات این لویه جرگه چیست و ظاهراً حکومت تاکید میکند که پیرامون این جرگه موضوع قرارداد امنیتی با امریکا میباشد اما گاهی بحث از تمدید کار حکومت درین لویه جرگه، بحث از تعدیل قانون اساسی و تغییر ساختار نظام هم گفته میشود، آجندا چیست و آخرین جزئیات این لویه جرگه که کی برگزار میشود؟

جواب: تاریخ دقیق لویه جرگه معلوم نیست، چرا وقتی که یک سند نهایی نشده باشد باز به لویه جرگه چه پیشکش شود، یعنی باید این سند نهایی شده باشد، توافق شده باشد باز برای مشوره که البته این لویه جرگه مشورتی خواهد بود، برای

این به جرگه پیشکش خواهد شد و نظر مردم افغانستان در آن خواسته خواهد شد، لویه جرگه یک اجتماع کلان مردم افغانستان خواهد بود که در آن طبعاً پارلمان یک جز آن میباشد، کسانیکه در صحنه سیاسی افغانستان فعال هستند طبعاً جز آن میباشند، افغانستان نظر به خصوصیات تاریخی و فرهنگی خود یک کشوری است (هر مملکت خصوصیات خود را دارد) ما شخصیت های محترم و بانفوذ و اثر گذاری داریم که نه در حکومت هستند و نه در پارلمان، این لویه جرگه یک اجتماع کلانی خواهد بود که این مردم هم در آن خواهند بود، از گوشه و کنار افغانستان مردم در آن حضور پیدا خواهد کرد، مشوره در مورد این قرارداد یعنی برای افغانستان مشوره خواهند داد، حکومت افغانستان به اساس آن مشوره ها را در نظر گرفته، وقتی که سند نهایی میشود به اساس قانون اساسی افغانستان تصویب نهایی آنرا پارلمان میکند، و شما گفتید که بخاطر اهداف دیگر، این آوازه ها را شما در لویه جرگه مشورتی که قبل از امضای قرار داد همکاریهای استراتژیک با ایالات متحده امریکا دایر شده بود عین همین آوازه ها بود، لویه جرگه که بخاطر صلح افغانستان دایر شده بود عین همین آوازه ها بود، آن آوازه ها غلط ثابت شد و این هم غلط ثابت میشود، تعدیل در قانون اساسی افغانستان بواسطه لویه جرگه قانون اساسی میشود، لویه جرگه قانون اساسی میکانیزم خود را دارد، عناصر خود را دارد، واضح شده که آن متشکل از چه و از کی ها هست، این لویه جرگه آن لویه جرگه نیست.

سؤال: یکی از این موارد تغییر ساختار نظام است، در آخرین مورد مارشال فهیم از توصیه خود به رییس جمهور افغانستان در مورد تغییر ساختار نظام گفت، چقدر حفظ سیستم متمرکز برای شما اهمیت دارد و تبصره شما در مورد شرکای درون ارگ در مورد ساختار نظام چه است؟

جواب: اول خود در مورد تغییر نظام، تغییر نظام یعنی تغییر قانون اساسی، تغییر قانون اساسی یعنی تعدیل قانون اساسی، تعدیل قانون اساسی بواسطه لویه جرگه قانون اساسی می شود. تغییر نظام یعنی اینکه پارلمانی باشد، ریاستی باشد، متمرکز و یا هم غیر متمرکز باشد همه اینها در کشور های مختلف به اشکال مختلف موجود هم است، ممکن هم است ناممکن نیست و جواز دارد. اما چیزیکه مهم است برای افغانستان چون یک نظام دارد اگر این چیز ها هم میشود باید از مجاری قانونی شان شود و مجرای قانونی آن لویه جرگه قانون اساسی است، بنابراین این مساله درین جرگه جا ندارد که مطرح شود.

سؤال: پس انعطاف پذیری وجود دارد؟ بیشتر حکومت افغانستان بار بار واضح بیان کرده بود که حفظ ساختار سیستم مرکزی از اولویت های اصلی است و کسانیکه که این شعار را میدهند دشمنان مردم افغانستان هستند؟

جواب: دشمن کمی شدید است که گفته شود اما من فکر میکنم که برای حالت فعلی افغانستان نظام متمرکز بهتر خواهد بود اما اینکه باز هم می گویم از مجرای قانونی و به همان تفسیری که در قانون اساسی گفته شده این تغییر بیاید باز باید همگی بپذیرد. اما این چیزی نیست که فعلاً در اجندا باشد.

سؤال: چقدر تعهد برای برگزاری انتخابات به زمان معین اش مطابق قانون اساسی در حکومت وجود دارد؟

جواب: شما شاید از زبان رئیس جمهور افغانستان هم شنیده باشید و این را به یقین برای شما می گویم که صد فیصد تعهد برای برگزاری انتخابات موجود است و باید این کار شود اگر ما میخواهیم قانون اساسی خود را احترام کنیم و اگر ما می خواهیم نظام خود را محترم بشماریم این انتخابات باید انجام شود، یعنی در این هیچ شک و شبهه یی باید نباشد قانونی که قرار است باز به اساس آن رئیس جمهور متقاعد معاش بگیرد و امتیازات بگیرد آن قانون تصویب شد در پارلمان.

عجله رئیس جمهور همین بود بخاطریکه متقاعد خواهد بود در جائیکه باید زندگی کند بالای آن کار جریان دارد که باید در آنجا زندگی بکند آماده گی این مسایل را گرفته و به بسیار خوشی بطرف تقاعد خواهد رفت.

سؤال: بیشترین انتقادهای در مورد انتخابات از اپوزیسیون سیاسی داخلی افغانستان صورت میگیرد اگر در یک جمله همه شانرا خلاصه بکنید، که حکومت را به سبوتاژ تمام پروسه میسازد همین اپوزیسیون داخلی چقدر برای حکومت جدی است و همین کارهایشان چقدر جدی است؟

جواب: چیزیکه جدی باشد آنرا جدی می گیریم همین که ما میگوئیم که رئیس جمهور وقتیکه دوره اش تکمیل شد، دوره خود را تمدید نمیکند، انتخابات میکند و رئیس جمهور نو باید بیاید ولی آنها می گویند که نه، از دل ما آنها زیاد تر خبر دارند و آنها میگویند که نمی کنید این خوگپ جدی نیست که جدی گرفته شود و بسیار جالب اینست که در کنفرانسی که شورای احزاب روز قبل ساخته بود در آن لویه جرگه را میگفتند که بخاطر اینست که انتخابات نشود و این حکومت دوام پیدا کند و در همین جا یکی از اشتراک کننده گان می گوید که رئیس جمهور این لویه جرگه را بخاطر فشار بالای امریکا یی ها دایر میکند که باز کاندید ای خودش را در انتخابات برنده کند.

کنفرانس بخاطر این ساخته شده بود که بگوید انتخابات نمی شود باز در آن می گویند که بخاطر فشار ساخته شده بالای امریکا یی ها که ای کاندید رئیس جمهور انتخابات را ببرد این مسایل را ضد و نقیض گفتند.

سؤال: وقتی که از انتخابات بحث میشود سخن از اجماع زده میشود، مارشال فهیم اجماع برادران رئیس جمهور افغانستان و اجماع خلیل زاد را اجماع امریکایی دانست شما اجماع دارید و اجماع شما چیست؟
جواب: بالای اجماع باید کار شود، اجماع چیز نیست که ضرور است درین وقت در کشور ما، در شرایطی که ما قرار داریم متأسفانه نه در اطراف ما حالات عادی است نه در افغانستان در نتیجه همین جنگ، این اجماع یک چیز ضرور نیست، انتخابات بصورت طبیعی یک جامعه را میشکند بسیار کم هم اگر باشد به دو حصه تقسیم اش میکند بخاطر این کار اجماع ضرور است. اما بالای اجماع باید کار شود چیزیکه البته تا به حال کار جدی بالایش نشده باید شود و آن یک چیز ضرور نیست.

سؤال: نامزد ریاست جمهوری که مورد علاقه رئیس صاحب جمهور و شاید هم شما باشد کی است، میشه مشخصتر نام بگیرم گاهی صحبت از داکتر صاحب فاروق وردک میشود گاهی درین اواخر از استاد سیاف شنیده می شود و از آقای داود زی و آقای قیوم کرزی، کاندیدای شما مشخصا کی است؟
جواب: تا به حال رئیس جمهور کاندیدی ندارد، رئیس جمهور درین کار بیطرف خواهد بود البته او با تجربه ای که درین ۱۲ سال در افغانستان دارد درک این را طبعاً بیشتر از دیگران خواهد داشت که چه کسی چه نوع شخصی برای آینده افغانستان موثر و خوب است، این تمایل قلبی را خواهند داشت و مطلق درین مسایل بی طرف خواهد بود و ما تاحالی نه فهمیدیم که کاندیدش کی است.

سؤال: ویس چهره هائیکه صحبت میشود استاد سیاف، داوود زی و قیوم کرزی چیزی تاحال درین مورد شنید نشده؟
جواب: بلی تاحال این ها نگفتند که کاندید هستند و درین موارد ما چیزی نمیدانیم.

سؤال: چقدر حکومت نگران از مداخله خارجی ها در امور انتخابات آینده است؟
جواب: نظریه تجارب قبلی زیاد! و در هیچ مجلسی نشده که خارجی ها با رئیس جمهور افغانستان داشته باشد مساله انتخابات مطرح نشده باشد و رئیس جمهور اینرا نگفته باشد که مداخله خارجی در پروسه انتخابات افغانستان چیز نیست که مطلقاً مردود است، صد فیصد باید جلوش گرفته شود و هیچ کشور جامعه جهانی سعی برین نکند که درین انتخابات مداخله بکند بخاطریکه منبع همه خرابی ها همین است و در گذشته هم بوده و در آینده هم باید این تشویش را رفع بکنیم که این کار نشود.

سؤال: شما از گذشته و از تجربه یاد کردید در انتخابات سال ۲۰۰۹ بعد از انتخابات رئیس جمهور افغانستان از دو سفارت نام گرفت که بعد تر این تعبیر شد که سفارت امریکا و انگلیس، هنوز هم شما نگران از سفارت امریکا و انگلیس هستید در مورد مداخله در انتخابات افغانستان؟
جواب: کشورهای اثرگذار در جهان و در افغانستان طبعاً که درین مساله هم اثر آنها زیاد می باشد و آنها دخیل می باشند و ممالکی که توان این کار را ندارد طبعاً آنها غرض نمی گیرند.

سؤال: با در نظر داشت تنش میان حکومت افغانستان و واشنگتن شما چقدر همین درجه و همین حتمیت این مداخله را پیش بینی میکنید و نگرانش هستید حتمیت این مداخله را در امور انتخابات؟
جواب: وظیفه ما اینست که منحیث حکومت و نظام جلوانرا بگیریم این وظیفه ماست با تمام امکاناتیکه داریم و طبعاً قسمیکه گفتیم تجارب گذشته مارا ترسانده و امکانات آن موجود است اما به سطح بسیار کلان به رئیس جمهور ما گفته شده است که چیزیکه در سابق شده بود ما قصد نداریم آنرا دوباره تکرار کنیم ما قصد نداریم که باز این کار را بکنیم و آن کار خوب نشده بود باز ما نمیکنیم.

سؤال: از طرح امریکا و پاکستان که این شامل هم مصالحه و هم انتخابات افغانستان می شود جزئیات از چه قرار است، آیا میخواهد امریکا با استفاده از پاکستان یا حد اقل با همکاری پاکستان مداخله کند در امور افغانستان؟
جواب: بگذارید درین مورد چیزی نگوئیم، چیز دیگری نگویم و به همان حدیکه گفتیم اکتفا کنیم.

سؤال: طرحی وجود دارد که به نزد شما آمده که شما به ایالات متحده دوباره تسلیم کردید؟
جواب: ما اسناد را به آنها دادیم که برای ما آمده و مابدهست آورده بودیم .

سؤال: منبع سند، شما از کجا بدست آوردید؟
جواب: منبع بسیار معتبر، بالاتر از معتبر.

سؤال: حکومت ها معتبر باشد؟
جواب: درست.

سؤال: یک بحث انتخابات است که نگرانی های داخلی و بین المللی را به همراه داشته، شورای ملی روز گذشته هردو قانون مرتبط به انتخابات را تصویب و به توشیح قرار است امروز برای ریاست جمهوری برسد، آماده گی های شما چی است آیا آنرا توشیح خواهید کرد؟
جواب: بلی

سؤال: آقای معنوی ماموریت رسمی شان تمام شده اما به کمیسیون مستقل انتخابات کسی معرفی نشده دلیل چیست؟
جواب: ما جلسه مشورتی با بزرگان سیاسی و جهادی داشتیم که در آنجا همین موضوع را وقتیکه کار معنوی صاحب خاتمه یافت چون ما در آستانه انتخابات هستیم و این یک موضوع مهم بود و یک مجلس بزرگ درین جا دایر کردیم در آنجا ما این موضوع را مطرح کردیم که این چطور شود، نظر اکثریت در آنجا این بود که باید ما منتظر شویم قانون صلاحیت ها و تشکیل کمیسیون مستقل انتخابات تصویب شود چرا که گفتند در پارلمان است و در آنجا باید نهایی و تصویب شود و مطابق آن باز رئیس کمیسیون انتخاب شود و تعیین شود که باز رئیس جمهور این فیصله را پذیرفت و مطابق آن عمل خواهد شد.

سؤال: از چهار نامزد برای ریاست کمیسیون یاد میشود برای آینده، در صدر آن نامزد ها اسم شما است، داکتر صاحب سینتا، خانم سرابی والی صاحب بامیان و تمدید کار دوباره معنوی صاحب، اول در مورد خود بگوئید؟
جواب: نه من در مورد هیچ کدام چیزی نمی گویم اما هر کار که میشود فعلاً یک میکانیزم در نظر گرفته شده است، سابق طوری بود که قانون اساسی صلاحیت به رئیس جمهور داده بود و رئیس جمهور خودش اینرا باید تعیین میکرد و چون رئیس جمهور ما مشوره میکند و او با مشوره با بزرگان این کار را میکرد، حال مطابق میکانیزم که در قانون تشکیل و صلاحیتها برایش در نظر گرفته شده است، مطابق آن عمل خواهد شد.

سؤال: پس احتمال رفتن تانرا به کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان رد نمیکنید ؟
جواب: چنین مساله یی را در مطبوعات شنیده بودم.

سؤال: اگر پیشنهاد شود شما حاضر هستید ؟
جواب: فکر نمی کنم.

سپاسگذار هستم آقای خرم از شما.

پایان